

ся искаже не може, като че губиаше всичко на свѣтъ-тъ. Наистинѣ и сега мя надува смѣхъ, като спомниѣ за това нѣщо Господи, женско-то своенравіе нѣма край.

Сждо-то ми ся іе случавало ꙗ мене, каза Гели, ланѣ прѣвъ лѣто-то купихъ долу на чръвенѣ-тъ рѣкѣ іеднаѣ женѣ, съ іедно миловидно дѣтенце. Очи-ти му ся лѣщѣхъ като ваши-ти, нѣ като го поизгльдахъ, увѣрихъ ся че іе съвсемъ слѣпо. И наистинѣ то бѣше съвсѣмъ слѣпо. Епомыслихъ си азъ, отъ тѣхъ стовѣ нѣма да изгубиѣ, само по скоро да іѣ извадиѣ отъ рѣкѣ безъ да кажиѣ нѣкому нѣщо. И скоро ся сговорихмы съ іедного да го мѣнимъ за іедно буреваски (ракиѣ), нѣ кога отидохъ да го земѣтъ отъ майкѣ му, тѣа ся разлюти и станѣ като тигрица. Това ся случи прѣди да трѣгнемъ и азъ не бѣхъ още заковалъ съ вѣригы грды-ты си. И шо можіаше тѣа да стори? скочи на іединъ човаль съ памукъ като коткѣ, дръинѣ іединъ ножъ отъ рѣцѣ-ти на іедного работника и увѣривамъ вы, распрѣснѣ всички-ти на около ѣ, нѣ кога видѣ, че не ще ѣ помогне нищо, тѣа ся заврѣтѣа и бухъ съ дѣтенце-то си за іедно въ рѣкѣ-тъ потѣхъ като камѣкъ и вече не ся издигна.

— Ба! каза Томъ Локеръ, кой-то слушіаше тѣхъ исторіѣ съзлѣ скрито неудовольствіе, глупци сте вы и двамина-та! у мене жена-ти не могатъ скрои такви калпацѣ! повѣрвайте.

— Наистинѣ! и какъ можешъ ты

да ся пазишъ отъ тѣхъ? попытѣ Марксъ.

— Да ся опазѣ? азъ кунувамъ женѣ, и ако има тѣа дѣте за проданъ, азъ излазямъ на прѣдѣ ѣ, и ѣ показвамъ юмрукъ-тъ подѣ носъ-тъ и ѣ казвамъ, « Видишъ ли ты? ако писнешъ само ще ти расплюшиѣ главѣ-тъ. Да не чуѣшъ ни іеднаѣ думѣ, ни іеднаѣ буквѣ! казвамъ имъ азъ, това дѣ-то іе моѣ а не ваше ты данѣ-машъ грѣхъ іѣ за него. Азъ ще го продамъ, кога сполучиѣ, а ты да не си помыслила да ся противишъ, или ще тя направѣшъ да ся каѣнешъ зашо си ся родила на свѣтъ-тъ.

Тѣ видѣтъ че слова-та ми не сѣ напусто казани и тѣ ставѣтъ нѣми като рыба; а ако бы нѣкоіе да почене да чавка, то.... и Г. Локеръ удари съ юмрукъ трапезѣ-тъ съ такѣ силѣ, и това допѣлни недосказанѣ-тъ речъ.

« Его товаможеда ся нарече красноречивость, каза Марксъ, като побутнѣ Гели подѣ ребра-та и закъска ся тихомъ за да го не чуѣ другаръ-тъ му. Нели іе Томъ чуденъ чловѣкъ! хе! хе! хе! Азъ казвамъ, Томъ, ты знаѣешъ да имъ далешъ да разумѣютъ, зашо-то всички-ти негрятинскы главы сѣ вѣлясти. Тѣ никогы не могатъ да тя не разумѣютъ Томъ. Ако не си ты самый-тъ дяволъ, Томъ, чо ты си вѣрио шеговъ двойникъ. Право така!

Томъ приѣ той-зи комплиментъ съ приличнѣ-тъ скромность, и станѣ тодкось любезенъ и мякъ, колко-то това,